

brugets Forsikring ordnet, tog man dem kun med for de Ulykkestilfælde, som opstode ved den maskinelle Drift. Der var ikke nogen anden Lov, hvor man kunde føre dem hen, og at fastsætte særlige Erstatningsbeløb i den Lov afvigende fra Industriens var der ikke nogen Anledning til. Men naar vi nu i det hele taget faa en Lovgivning for alle Driftsulykker i Landbruget, forekommer det mig af de Grunde, jeg nylig har nævnt, og af andre Grunde at være det eneste rationelle, det, som Regeringen ogsaa havde foreslaaet ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at disse Landarbejdere ogsaa komme ind under Landbrugets Ulykkesforsikringslov. Og der sker dem ikke nogen Uret, thi de, der ere komne til Skade, have jo faaet den Erstatning, der tilkom dem efter Loven om Industrierarbejdernes Ulykkesforsikring, og de, der endnu ikke ere komne til Skade, og som jo ikke betale noget som helst, fordi hele Forsikringen betales af andre, ville ikke med Rette kunne indvende noget mod den for øvrigt meget lidt betydelige Forskel, der er mellem den Erstatning, der ydes i Henhold til Industriloven, og Erstatningen i Henhold til den her foreslaaede Lov. Jeg vil meget bede overvejet, om det ikke her kan antages, at Folketinget har overset, at det kun var for enkelte Ulykkestilfælde, at disse Arbejdere tidligere vare forsikrede. Et Tegn paa, at man ikke har været opmærksom derpaa, ser jeg deri, at man har slettet i Lovforslagets Titel Ordet „Mejerier“. Med andre Ord, man mener, at efter at man har gjort den omtalte Forandring, er der ikke Brug for nogen Mejeriforsikringsmere i Henhold til Landarbejderforsikringsloven. Men det er der netop. Hvis man sletter Ordet „Mejerier“ i Titelen, som man har gjort i Folketinget, fordi man mener, at de ere inde under Industrierarbejdernes Ulykkesforsikring — og saaledes har man motiveret det —, saa har man begaaet en Fejltagelse, thi de ere kun i ganske enkelte Tilfælde inde under den nævnte Lov. Jeg ser som sagt i den Omstændighed, at man bestemt har foreslaaet at lade Ordet „Mejerier“ gaa ud af Lovforslagets Titel med den Motivering, at de blive under den anden Lov, et Bevis paa, at man ikke har haft Øjet aabent for, at det kun var en ufuldstændig Ulykkesforsikring, man for Mejerier har i Henhold til den anden Lov i Modsætning til denne Lov.

Saa kommer jeg til § 6, hvor jeg maa gøre den Bemærkning, at hele første Stykke

af § 6 er udmærket affattet og fuldstændig udtømmende. Ganske særlig maa jeg bifalde, at alle Kørselsulykker ere blevne nævnte som indbefattede under Landbrugets Driftsulykker. Men saa er der kommet til et andet Stykke, om hvilket jeg har læst i det andet Tings Forhandlinger, at det skulde være kommet til paa Anmodning af visse Landbrugere, der have deres særegne Husholdning — der staa her „private Husholdning“, men Husholdninger ere jo aldrig offentlige, saa det er et mindre heldigt Udtryk — adskilt fra deres Folkehusholdning. Da de vare bange for, at de skulde komme til at svare for Ulykkestilfælde, der ske i deres særlige Husholdning, har man føjet det andet Stykke ind: „Derimod komme Ulykker, der indtræffe ved Arbejde i Arbejdsgiverens private Husholdning, naar denne fuldstændig er udsondret fra Bedriftens Husholdning, eller ved personlig Tjenestegerning for ham eller hans Familie, ikke ind under nærværende Lov.“ Men det var ganske overflødig at skrive dette, eftersom første Stykke udtrykkelig siger, at Loven kun gælder for Landbrugets *Driftsulykker*, hvilket er ganske klart. Hvis f. Eks. en Kokkepige brænder sine Fingre paa Komfuret eller kommer til anden Skade paa den Maade, kan det ikke komme ind under Driftsulykker ved Landbruget. Det havde dog ikke gjort saa meget, at man føjede dette andet Stykke til, i alt Fald med en Forandring, thi det er ikke blot Ulykker, der indtræffe i en Husholdning, der er fuldstændig udsondret fra Bedriften, men i det hele taget Husholdningsulykker, naar de ikke kunne sættes i Forbindelse med Landbrugets Drift, der bør være Loven uvedkommende. Men saa har Folketinget tilføjet noget, som gaar ud paa delvis atter at ophæve denne Indskrænkning, idet det videre i tredje Stykke udtales, at disse Personer, som midlertidig ere beskæftigede paa denne Maade i Arbejdsgiverens private Husholdning, alligevel skulle have Ulykkesforsikring, og da synes jeg, at Bygningen begynder at vakle. Der vil f. Eks., for at illustrere det, følge af dette Stykke, at naar en Godsejer, der er flyttet til København for at tilbringe Vinteren der og har taget sin Pige med sig, sender hende paa Torvet her for at købe Fisk, og hun undervejs bliver overkørt af den elektriske Sporvogn, falder hun ind under Landbrugets Ulykkesforsikring, og det kan dog ikke være Meningen med Loven herom. Det gjorde i og for sig ikke